

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De credendis circa hoc sacrame[n]tum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

De sacramento

ficiendum sufficit triplex conditio te et ordinate nec legitime quatuor ad ex parte conficiens. Primo quod sit efficaciam sacramenti: ut sicut utitur sacerdos rite ordinatus. Secundo illa confessio ad salutem eis: sed tamen conficiunt quantum ad veritatem sacramenti. Et hoc catholice sententiam est de isto sacramento omnis opinionibus multorum. Et si quis obicit contra predicta obiectat magis sententia iij. dist. viij. ubi dicit tales non posse confidere. Salua pace magistrorum: dico quod in hoc non tenetur. Tamen propter sui reverentiam ut eius dictum potius valeat quam percat intelligendum est: quod tales non possunt confidere de iure sine peccato seu ordinate: sed de facto bene possunt. Nec moueat aliquem ratio magistrorum ibi posita: per quam dicit: id non posse predictos confidere: quia nemo in ista consecratione dicit. Offero: sed offerimus hoc sacrificium. Nemo igitur nisi fuerit membrum ecclesie potest dicere cum aliis offerimus: quasi esset una de personis ecclesiasticis. Unde cum heretici et scismati ci non sint membra ecclesie: non possunt dicere offerimus: sed nec perficeremus. Ad quod dicimus quod oblatione non pertinet ad rationem consecrationis. unde necessario requirit ut offeratur. Ita soluit doctor subtilis sup. iij. dist. viij. q. ii. et Lbo. canticum dist. q. i. art. i. iii. et viij.

De credendis circa hoc sacramentum.

Pte cmlia

a credendum est quod in hoc sacramento id est ch. v. g. de

eucharistie

Agine natus ē: t p nobis passus ē sine subiecto p secratōne vture
ptinet. Et sicut ibi verus ē ch̄is: diuina retinet tamen ibi modum
ita etiā ē ibi subvna quātitate: sed agendi v'l patiendi in corpore chri
nō quātificatiue. h̄ ē tm̄ dicere q̄ sti: quem prius habuerunt. Qui/
nō vt̄ illa quātitate occupādo lo to credendum est q̄ facta secratōne
cū. Sic etiā n̄ vt̄ claritate sua il tōne vltierius n̄ manet i hostia se
luminādo aerem. Sedō credē crata substātia panis: nec in vino
dū est q̄ corpus ch̄i p̄t esse i pluri substātia vini: s̄ statim corp̄ ch̄i
ribus locis q̄ntūq; p̄les panes fit in hostia: s̄ aguis ch̄i in calice.
trāsubstātiāt in ipm̄. Enī in celo: Et rō fm̄ beatu Tho. ē q̄a opposi
est localiter: i verbo diuīgo psona tū būius dicere repugnat verbis
li: in altari sacrālit̄. Sedm̄ cēna ch̄i: nō cīm̄ esset v̄ez dicere. Hoc
turale cius: ē esse i celo in vno tm̄ est cīm̄ corp̄ meū: sed h̄ ē corp̄ me
loco: fm̄ esse sacrāle eī: p̄t esse i di um. Itē si remaneret substātia pa
uersis loc̄. Est ḡ hic fm̄ q̄ m̄lta i n̄is: tollereſ reuerentia ch̄i o debita
ipm̄ trāsmutari p̄nt. Sed fm̄ esse vt̄ ptinctur i hostia. Nā christo,
personale nō est in loco. Enī dicit vt̄ ptinctur i hostia debetur cult̄
Petrus de thārā. sedm̄ q̄ vñi est latrie: sed si ibi maneret substātia
i idividuū i se: nō p̄t cē n̄i i vno panis: n̄i deberet talis cultus latrie
loco: sicut nec angelus nec aliō cor exhiberi ppter idolatriā: adorādo
pus sed secūdū q̄ i ipm̄ m̄lta trās creaturā. Et licet multi doctores
mutari p̄nt idividua: sic p̄t esse huic ūdicant s̄m̄. iā tñp catholica
in diuersis locis. dis. x.q. iiij.ar.iiij. p̄clusa ē sub alexā. iiiij.papa. t mar
sup.iiij.s̄m̄. Tertio credēdū ē tino. q̄nto. Terto credēdū est
secūdū Tho. q̄ cīi corpus ch̄i ap q̄ fraco que fit in hostia non fit i
paret i specie carnis v'l pueri v̄ez corpore christi: sed tm̄ in speciebus
ibi apareat v̄ez c̄p̄pius ch̄i v'l an hostie. vnde ibi accidentia manen
ille species sint. p̄prie corporis ch̄i tā fine subiecto dicuntur frāgi. se
nō oīo determinatū ē a doctori/ cīdūm Pe. di. xij.ar. principali. q.
bus. Enī secure dicit̄ q̄ ille dīmēsi i. quia alias fractio est quedam di
ones panis manent. t i eis alia ac iuslō. diuīsio vero est passio quan
cidētia s̄sibilia supducūt diuīa v̄ ti vt̄ quantū. In sacramēto vero
tū q̄ speciē carnis p̄tendat. sicut aliquid est quantum per modum
accidētia q̄ p̄uis erant p̄tendebant quanti. vt̄ species: aliquid est quā
speciē panis. Qn̄ tamē appareret tum sed non per modum quanti;
sub forma carnis v'l pueri: nō dīsu vt̄ corpus christi. Ido dicēdū
mi s̄. p̄lēq; fuari. Quarto cre est quod fractio vel diuīsio fit iā
dēdū ē q̄ illa accidentia manet speciebus et non in corpore ch̄i.

De sacramento

Septimo credendū est q̄ cor, nō est sine sanguine. Unū dī aīa es
pus xp̄i in h̄ sacro p̄prie nō videt̄ se in sanguine. Tertio ibi est, aīa
nec sanguis corporal̄. Rō Greg. xp̄i ex cōcomitātia mediata. qz im
qz tunc ibi nō esset aliud visum & possibile est aīam informare et p̄
aliud creditū. Tē alia ratio natū ficerē corpus: nisi corp̄ sit dispositi
onalis: qz nullū corp̄ videri p̄t ni tū. s̄z sine sanguine non est ibi corp̄
si habeat accidētia ī essentia: v̄l ni bene dispositū: nec etiam organi
si sit coloratū formalit̄. vt patet de zatū. Ibi ex p̄sequenti etiā est aīa
pariere: s̄z color alb̄ non est in h̄o/ cū ibi sit corp̄ dispositū per sang
stia formalit̄: ḡ nō p̄t videri xp̄e. uinē. t̄ h̄ est dicere: mediante san
Nec tñ errat laici q̄ dicūt se vide guinc. Quarto est ibi deitas ex q̄/
re corp̄ xp̄i: sicut illi nō errauerūt dam cōcomitantia remota: qz cor
q̄ dicebat se videre angelos in as. pus et deitas sunt disparia: tñ ex
sumpto corpe: q̄s tñ nō viderunt q̄ christ̄ nat̄ fuit ex Maria v̄ḡie
iniquatū fuerūt sp̄us. Et si lē q̄de v̄erns homo t̄ de⁹: ideo etiā hic ē
hoie armato quē dicas te videre verus homo et de⁹. Silīt̄ dicit̄ de
cū tñ: nec faciē nec membrum ali calice q̄ ibi primo est sanguis. q̄a
qd̄ nudū eius videas: ino vt diē de illo v̄ba faciunt mentionē Se
Glarro di. r. q. ix. Nulla creatura cūdo ex cōcomitātia īmediata ibi
naturali cognitiōe: nec angel⁹ p̄t est corp̄ xp̄i. Tertio ex cōcomitā/
cognoscere ibi ē corp̄ xp̄i. Licet tia mediata ibi ē aīa xp̄i. Quarto
tñ visionem gliosa et intellectuali ex cōcomitātia qdā remota ibi est
p̄t cognosci: ocul⁹ tñ glificat⁹ il̄ deitas. Nono credendū est in hoc
lud videre nō p̄t corporaliter. fm̄ sacro aliqd̄ est sacfm̄. t̄ non res sa/
Thom. Unū glificati vidēt̄ cor/ cramenti. sicut sp̄es sensibilis pa/
pus xp̄i in sacro visiōe intellectua nis t̄ vini: t̄ ille sp̄es sunt creatu/
li t̄ nō corpali. Octauo credendū re. Unū adorator vidēt̄ hostiā nō
est q̄ in hostia sūt quattuor: t̄. uij̄ debet ferre intētōne p̄ncipal̄ ad
veraciter in calice credēda cōtinē id qd̄ videt̄: s̄z ad id qd̄ credit̄ ibi es
tur. Primo em̄ in hostia v̄tute v̄ se. s. ch̄m. Scđo iuēnit̄ ibi sacfm̄:
boz̄ est corp̄ xp̄i. Rō: q̄ illud ve/ et res sacri: t̄ hoc est verū corpus
raciē cōtinetur in hostia dc q̄ ver ch̄fi. t̄ sanguis ei⁹. Ista aut̄ dicūt̄
ba faciunt mentionē s̄z hoc solū ē sacramentū t̄ res sacramenti p̄ re/
de corpe xp̄i. qz ibi dī. Hoc ē em̄ spectū ad ministrū vel sacerdotē
corpus meū. vbi nihil dicit̄ de aīa sub debita forma cōficiētē. Unū
nec de deitate: nec de sanguine. dī sacfm̄ quasi sacre rei signū: q̄a
Scđo ibi est sanguis xp̄i nō prin/ fcat sp̄iale īfectionē aīe. Et dicit̄
cipaliter s̄z ex cōcomitātia quadā res q̄ h̄ ip̄m facit p̄ gratiā qd̄ cōti
necessaria. qz corpus vez̄ t̄ viuū nec. Tertio ē ibi aliqd̄ qd̄ est res sa

eucharistie

eramēti: et nō sacramēti. sicut ē gratia duo considerari. vñ ex parte ipsa data digne suscipiēti: et hec grā est sius sacramēti. et aliud ex parte ipsa res facta. nihil tñ faciat. Quarto s̄orū sumentū. Ex parte ipsius s̄a ibi est qđ nec ē res sacramenti nec crāmēti cōuenit qđ vtraq; sumat sacramēti: vt sunt illa omia: que sc̄e corp⁹ et sanguis: qđ in vitroq; sūt cōcomitātia hoc sacramēti. si cōsistit pfectio sacramenti. et ideo ut sunt accidētia propria siue cōmu/ quia ad sacerdotē pertinet hoc sa nia. Et illa dicunt poti⁹ forme ac crāmentū considerare et consecrā/ cidentales siue sp̄es. Decim⁹ cre/ ge et perficere: nullo modo debet dendū qđ licet sacerdos debeat sub recipere corpus christi sine sanguine vtraq; sp̄e sumere hoc sac̄m cuq; ne. Ex parte autē sumentū requiri celebrat. tñ populo sufficit sumere ritur summa reuerētia et cantela fe sub specie panis tantū. Et ratiōne aliqd accidat qđ v̄gat i iniuriā est. quia fīm Archidiaconū de am tāti mysterij qđ p̄cipue posset ɔse. dist. ij. Lōperim⁹ in hoc sacra accidere in sanguis sumptione: qđ mento nō solum attenditur efficacia quidem si incaute sumere defa/ cia: sed etiā significātia. Significa cili posset effundī. Et qđ crescēte tur em p̄ istas duas species s̄. cor/ multitudine populi christiani i qđ poris et sanguinis seorsum sum / cōtinēt senes et iuvenes: quoruq; sanguis xp̄i in cruce fuit diuisus quidā nō sunt tante discretiōis ut a corpore suo. vt dicit Horra sup cautelam debitā circa vsum hui⁹ sacramēti adhiberent: ideo p̄uide Mattheū. Lū aut̄ sacerdos tan/ ordinatū est: vt populo sub altera tantū specie detur. Hoc idē tenet rū et nō popul⁹ habet hui⁹ facti si/ gnificationē ex ordine suo exp̄me/ Tho. s̄op illud Jobā. vi. Nisi mā/ re: tantū ipse et non populus tunc duaueritis dicens. Non est de ne sub vtraq; specie debet sumere: eo cessitate salutis p̄ceptio sanguinis qđ ipse tunc gerit vices xp̄i. popu/ sicut corporis xp̄i. cū xp̄s tot⁹ sub lus autē non. Et iō pplo nō ē op̄ de fac̄tia: sed de efficacia et qđ ef/ altera specie tñ sumit. In hoc ip/ ficacia est equalis sub vtraq; spe/ suz sequit̄ Lyra ibidē dicens: Non cie. ideo populo traditur sub alte/ est intelligendū qđ sub vtraq; spe/ ra specie in qua tradi potest cum plex status v̄t̄ hoc sac̄o. reucrentia et cautela. A presbyteris aut̄ tantū sumit sub vtraq; spe/ Et pro isto sciendū fīm Tho/ mā in tertia parte. q. lxxxij. arti/ cule septimo et vltimo. qđ circa vsum huius sacramenti possunt ad salutē. i. secularis et sp̄ual. ido

De cautelā fraudis circa B
sac̄m ex parte sumentium.

• **L** quia du

plex status v̄t̄ hoc sac̄o.

D